

så vil jeg da ikke forhindre ministeren i at gå ind i en forhandling der.

Men jeg synes, at det, der står i det her forslag til vedtagelse, er meget væsentligt, nemlig at der skal arbejdes for, at både materiel og personel skal overtages af rederen. Det er jo det samme forhold, som vi i mange år har haft i andre sammenhænge, nemlig inden for busmarkedet, hvor det er helt normalt. Der har det kørt ganske godt.

Kl. 11.55

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Det, ministeren indtil videre er kommet hjem med, er vi jo enige om ikke er godt nok, for det er de 100.000. Det er ikke godt nok. Det andet har vi jo, og resten håber vi at få, men vi har det jo ikke endnu. 100.000 er ikke godt nok. Det er vi da enige om. Vi skal have den anden begrænsning ind, ellers er der ret mange af de færger, der er prissgivet. Det går jeg ud fra at vi er enige om.

Så spørger jeg, når nu hr. Ikast bruger formuleringen at komme hjem med noget, der er bedre, hvad betyder så bedre? Hvis det er bedre at få en højere grænse end den ene million, er det for ydmygt at starte med at sige 1 million. Hvis man derimod mener, at det er bedre – undskyld, jeg nævner Læsø, men det er den rute, hvor vi endnu ikke har set, hvordan det bliver – at komme i udbud, hvilket man har sagt til bornholmerne, kan man da ikke komme med formuleringen at komme hjem med noget, der er bedre. Så skal man da som udgangspunkt starte med at sige: Vi slås også for det.

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Jeg siger, at 1 mio. euro er nok det rigtige. Det er min fornemmelse, men jeg sidder ikke med ved forhandlingerne. Det gør ministeren, og det gør embedsapparatet. Og de kan bedre, når de er på stedet, finde ud af: Hvad er den rigtige grænse, vi kan komme igennem med for hele Europa? Hvad er det rigtige?

For Danmark ser jeg det her som det rigtige. Det vil jeg gerne sige. Jeg synes, det passer. Og så kan man sige på Læsø, at det er helt forkert. Jeg tror, de får billigere priser: Og når ministeren nu kæmper for, at de får lov til at beholde personalet og det materiel, der er til rådighed, så har han faktisk gjort ret meget for Læsø. Nu har jeg nævnt det.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi er jo flere, der har stillet spørgsmålet til hr. Ikast om, hvad grunden er til, at man har valgt det her meget moderate forhandlingsudgangspunkt. I stedet for ligesom effektivt at gøre noget ved problemerne vælger man det her meget moderate udgangspunkt.

Der svarer hr. Ikast så: Hvis man tager det her udgangspunkt og kommer hjem og har fået det igennem, så kommer ministeren hjem med en succes, men hvis man derimod havde krævet noget mere og ikke kunne få det igennem, ville ministeren komme hjem med en skandale. Det er nogenlunde ordret, hvad hr. Ikast sagde.

Det får mig så til at spørge: Er det her udelukkende et spørgsmål om valgtaktik? Er det udelukkende et spørgsmål om, at ministeren skal sikres en succes frem til det kommende EU-valg f.eks., og at det nødtigt skulle komme til at fremgå for tydeligt, hvor dårligt EU egentlig er for udkantsområder og de små øer? Er det derfor, at man har lagt sig fast på det her moderate udgangspunkt?

(Kort bemærkning).

Kaj Ikast (KF):

Nej, det er det ikke. Jeg sagde udtrykkeligt i starten, at min kærlighed til de små øer er der stadig væk, og at jeg var med til at lave det i sin tid. Alle de små øer får det, som de har det i dag. De, der får over 1 mio. euro, skal i licitation, fordi der er der chancer for, at det kan blive billige. Det er min filosofi.

Det har intet at gøre med, om det er en succes for ministeren. Det vil ikke være en succes for ministeren, hvis de 37 andre småøer ikke reddes. Det vil jeg gerne sige. Hvis han kommer hjem med et resultat, hvor de alle sammen skal i udbud, så bliver det svært for de små øer. Og hvis vi skal have en retssag, vil jeg også sige, at det ikke er en succes.

Formanden:

Så er det hr. Søren Søndergaard for en sidste kort bemærkning.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Vi kan selvfølgelig diskutere det spørgsmål om, hvorvidt det rent faktisk er en fordel at få de her ting i udlicitering. Vores opfattelse er jo den, at hvis udliciteringen har fundet sted og kommunen f.eks. har afviklet sin kapacitet til at gøre